

Buletin Juridic Septembrie 2011

Legislație Națională

În Monitorul Oficial nr. 544 din 1 august 2011 a fost publicată Circulara Nr. 25 privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României valabil în luna august 2011.

Pentru luna august 2011, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 6,25%.

În Monitorul Oficial nr. 545 din 2 august 2011 a fost publicat Ordinul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 33 privind aprobarea Metodologiei de monitorizare și raportare privind schema de sprijin pentru promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie termică utilă.

Prezenta metodologie are ca scop stabilirea metodelor utilizate de ANRE în vederea monitorizării sistemului de promovare pentru cogenerarea de înaltă eficiență bazată pe cererea de energie termică utilă, și anume:

- a) determinarea indicatorilor care să permită evaluarea eficienței și modului de funcționare a schemei de sprijin și a impactului său asupra prețului la consumatorii finali;
- b) stabilirea informațiilor necesare, a furnizorilor acestora, a frecvenței și formatului de raportare a acestora;
- c) stabilirea tipului de analize efectuate și a frecvenței rapoartelor realizate în urma monitorizării;
- d) stabilirea conținutului raportului public și a frecvenței de publicare a acestuia.

În Monitorul Oficial nr. 549 din 3 august 2011 a fost publicat Regulament Băncii Naționale a României nr. 10 privind modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora.

În urma Regulamentului s-au modificat următoarele articole din Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 18/2009: articolul 106, introducându-se alineatul 3 privind măsuri pe care trebuie să le ia instituțiile de credit pentru a preveni contractarea cu persoane implicate în activități frauduloase; articolul 119, alineatul 2 unde este definită sintagma “ persoane aflate în relații speciale cu instituția de credit.

În Monitorul Oficial nr. 559 din 5 august 2011 a fost publicat Ordinul Consiliului Concurenței nr. 624 privind punerea în aplicare a Instrucțiunilor pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor date în aplicarea prevederilor art. 32 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrărilor economice, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 400/2010.

În scopul stabilirii taxei de autorizare, din cifra de afaceri netă se va deduce și valoarea contabilizată a exporturilor efectuate direct sau prin mandatar, inclusiv a livrărilor intracomunitare. Valoarea taxei de autorizare este stabilită în funcție de intervalele cifrei de afaceri și apare în anexa prezentului ordin.

În Monitorul Oficial nr. 549 din 3 august 2011 a fost publicat Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 9 privind calitatea de persoane declarante la Centrala Riscurilor Bancare a instituțiilor emitente de monedă electronică.

Instituțiile financiare nebancale care la data autorizării de către Banca Națională a României ca instituții emitente de monedă electronică au calitatea de persoane declarante la Centrala Riscurilor Bancare își mențin această calitate cu respectarea prevederilor Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 4/2004 privind organizarea și funcționarea la Banca Națională a României a Centralei Riscurilor Bancare, cu modificările și completările ulterioare.

Dacă instituțiile emitente de monedă electronică nu înregistrează un nivel semnificativ al activității de creditare, acestea își pierd calitatea de persoane declarante la Centrala Riscurilor Bancare.

Se prevede obligația de raportare la Centrala Riscurilor Bancare a instituțiilor emitente de monedă electronică, altele decât instituțiile financiare nebancale, dacă Banca Națională a României constată că acestea înregistrează un nivel semnificativ al activității de creditare.

În Monitorul Oficial nr. 573 din 11 august 2011 a fost publicată Hotărârea de Guvern nr. 795 privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.553/2004 privind unele modalități de încetare a practicilor ilicite în domeniul protecției intereselor colective ale consumatorilor.

Prin prezenta hotărâre se transpune Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L110/30 din 1 mai 2009.

Hotărârea de Guvern nr. 795 a introdus posibilitatea ca, în cadrul termenului de soluționare a sesizărilor, autoritățile competente să dispună, în cazuri temeinic justificate, măsurile și/sau sancțiunile contravenționale prevăzute de actele normative cuprinse în anexă, în vederea încetării, limitării ori înlăturării efectelor produse prin practica ilicită, în regim de urgență, după caz, în termen de maximum 20 de zile calendaristice de la data primirii sesizării.

Organizațiile abilitate din România care reprezintă interesele colective ale consumatorilor români lezate de către un operator economic din România, înainte de a sesiza autoritatea competentă cu atribuții în domeniul protecției consumatorilor, pentru dispunerea măsurilor impuse în vederea stopării practicilor ilicite, se vor adresa persoanei care se face vinovată de săvârșirea faptei ilicite.

În Monitorul Oficial nr. 577 din 16 august 2011 a fost publicată Circulara Băncii Naționale a României nr. 26 privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii începând cu perioada de aplicare 24 iulie - 23 august 2011.

Începând cu perioada de aplicare 24 iulie - 23 august 2011, ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii sunt următoarele: (i) 1,56% pe an, pentru rezervele minime obligatorii constituite în lei; (ii) 0,78% pe an, pentru rezervele minime obligatorii constituite în euro și (iii) 0,65 % pe an, pentru rezervele minime obligatorii constituite în dolari SUA.

§ În Monitorul Oficial nr. 581 din 17 august 2011 a fost publicată Hotărârea Consiliului de mediere nr. 2.247 privind modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 5/2007.

Consiliul de mediere este autoritatea competentă din România privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesia de mediator, ca profesie reglementată în conformitate cu Legea 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România.

§ În Monitorul Oficial nr. 585 din 18 august 2011 a fost publicat Ordinul Băncii Naționale a României nr. 7 privind modificarea și completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 8/2008 pentru aprobarea Sistemului de raportare contabilă semestrială a instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebancale și a Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar.

Prin acest regulament se aprobă Sistemul de raportare contabilă semestrială aplicabil entităților ce intră în sfera de reglementare contabilă a Băncii Naționale a României.

Sistemul de raportare contabilă semestrială, aprobat prin prezentul ordin, se aplică băncilor, persoane juridice române, sucursalelor din România ale instituțiilor de credit străine, organizațiilor cooperatiste de credit, băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ, băncilor de credit ipotecar, înscrise în Registrul instituțiilor de credit.

Prin modificarea adusă regulamentului, sistemul de raportare contabilă semestrială se aplică și instituțiilor de plată care acordă, potrivit prevederilor art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu

modificările și completările ulterioare, credite legate de serviciile de plată și a căror activitate este limitată la prestarea de servicii de plată, precum și instituțiilor emitente de monedă electronică ce acordă, conform prevederilor art. 22 din Legea nr. 127/2011 privind activitatea de emisie de monedă electronică, credite legate de serviciile de plată, a căror activitate este limitată la emiterea de monedă electronică și prestarea de servicii de plată.

§ În Monitorul Oficial nr. 607 din 29 august 2011 a fost publicată Ordonanța nr. 13 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar.

Prin Ordonanța nr. 13/2011 se prevede că părțile sunt libere să stabilească rata dobânzii atât pentru restituirea unui împrumut al unei sume de bani, cât și pentru întârzierea la plata unei obligații bănești. În lipsa unui prevederi exprese cu privire la tipul și nivelul dobânzii sunt prevăzute norme supletive, conform cărora (i) termenul dobândă privește atât dobânda remuneratorie, cât și dobânda penalizatoare; (ii) în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.

Prin dobândă se înțelege atât forma tipică, ci și alte prestații, sub orice titlu sau denumire, la care debitorul se obligă drept echivalent al folosinței capitalului.

Se reglementează regimul juridic aplicabil atât pentru dobânzile remuneratorii, cât și pentru cele penalizatorii, cu diferența că pentru cele din urmă sunt incidente și articolele art. 1.535 și art. 1.538 - 1.543 din Noul Cod Civil.

Până la intrarea în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Noul Cod Civil, republicată, dispozițiile cu privire la stabilirea ratei dobânzii penalizatoare și remuneratorii

se aplică pentru stabilirea dobânzii în materie comercială.

Cu privire la posibilitatea de capitalizare a dobânzii, se aplică numai până la data de 1 octombrie 2011 dispozițiile Ordonanței nr. 13, după această dată urmând să se aplice numai dispozițiile privind capitalizarea dobânzii remuneratorii.

Dispozițiile cu privire la dobânda penalizatoare, care fac trimitere la Noul Cod Civil vor intra în vigoare după data de 1 octombrie 2011.

Se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 9/2000 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 356/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Modifică și se completează mai multe acte normative, după cum urmează:

1. Legea nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 28 iunie 2004.
2. Ordonanța Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție

financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 ianuarie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2004, cu modificările ulterioare.

3. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.
4. Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 19 august 2010, cu modificările și completările ulterioare.
5. Ordonanța Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Jurisprudență C.E.D.O

În Monitorul Oficial nr. 567 din 10 august 2011 a fost publicată Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 2 noiembrie 2010, definitivă la 11 aprilie 2011, în cauza SC Apron Dynamics + S.R.L. Baia Mare împotriva României (Cererea nr. 21.199/03)

Reclamanta s-a plâns că i-a fost încălcat accesul la instanța de judecată, dreptul la judecarea cauzei sale într-un termen rezonabil și drepturile garantate de art. 1 Protocol nr. 1 la Convenție, în privința celor

două proceduri care vizau recuperarea datoriei de la societatea A.

Curtea, analizând (i) plângerea reclamantei cu privire la impunerea unei taxe judiciare de timbru inechitabile și (ii) refuzul de includere în tabloul creditorilor a pretenției sale, a luat act de faptul că Tribunalul nu a făcut decât să anuleze acțiunea prin care reclamanta solicită plata datoriei, fără să examineze fondul sau să răspundă obiecției reclamantei cu privire la impunerea noii taxe judiciare de timbru.

Cel de-al doilea capăt de cerere a fost respins de către Tribunal și menținut de către Curtea de Apel pe motivul că acțiunea era prescrisă.

Curtea a considerat că nivelul taxelor judiciare de timbru, stabilite de instanță la 31 mai 1996, era semnificativ chiar și pentru o societate comercială.

Posibilitatea contestării cuantumului taxei judiciare de timbru a fost disponibilă reclamantei doar la 29 mai 2004. În continuare, Curtea a luat act de faptul că, în momentul în care a apărut posibilitatea atacării stabilirii taxei judiciare de timbru, acțiunea inițială a reclamantei era deja pe rolul instanțelor interne de 10 ani.

În plus, până în 2006, când recursul formulat de reclamantă a fost înaintat Înaltei Curți spre examinare, societatea nu dispunea de mijloacele necesare pentru a face uz de această nouă cale de atac.

Curtea nu a fost informată cu privire la stadiul la care ajunsese procedura de lichidare în 2008. Cu toate acestea, la momentul respectiv, trecuseră 12 ani de când societatea reclamantă încerca să-și recupereze datoria.

Acest lucru a fost suficient Curții pentru a concluziona că reclamanta a fost privată de acces efectiv la instanță atât în timpul primei acțiuni de recuperare a datoriei, cât și în timpul procedurii de lichidare, precum și că durata procedurii instituite de reclamantă a fost rezonabilă.

Prin urmare, a fost încălcat art. 6 alin. 1 din Convenție cu privire la accesul la instanță și durata procedurii.

Având în vedere constatarea legată de art. 6 alin. 1, Curtea a considerat că și capătul de cerere privind încălcarea drepturilor garantate de art. 1 Protocol nr. 1 la Convenție este admisibil, dar că nu se mai impune examinarea capătului de cerere întemeiat articolul menționat anterior.

În Monitorul Oficial nr. 569 din 10 august 2011 a fost publicată Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 8 martie 2011, definitivă la 8 iunie 2011, în cauza Colegiul Consilierilor Juridici Argeș împotriva României (Cererea nr. 2.162/05)

Reclamanta, asociație profesională, s-a plâns de refuzul instanțelor naționale de a o înscrie ca asociație.

De asemenea, aceasta a arătat în fața Curții că a fost lipsită de posibilitatea de a solicita din nou înscrierea, cu șanse de succes, ținând seama de faptul că până la respingerea cererii de înscriere, termenul pentru înființarea unei astfel de asociații profesionale a expirat.

Astfel, invocând art. 11 din Convenție cu privire la (i) dreptul la libertatea de întrunire pașnică și de asociere, (ii) precum și faptul că exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât cele prevăzute de lege.

Guvernul a invocat excepția de inadmisibilitate, susținând că reclamantul nu era o entitate cu personalitate juridică care să poată sta în mod legal în justiție.

Curtea a arătat faptul că termenul de victimă în contextul art. 34 din Convenție denotă persoana afectată direct de actul sau omisiunea în cauză. Prin urmare, condițiile care se aplică cererilor individuale conform Convenției nu sunt neapărat aceleași cu criteriile naționale referitoare la locus standi în justiție. Legislația națională în materie poate avea scopuri diferite de cele prevăzute la art. 34 și, chiar dacă uneori aceste scopuri pot fi similare, acest lucru nu este întotdeauna necesar. Într-adevăr, obiectul care stă la baza mecanismului Convenției este de a oferi o protecție eficientă și practică celor afectați personal de încălcările drepturilor fundamentale ale omului.

Curtea a considerat că asociația reclamantă se poate pretinde victima încălcărilor reclamate în sensul art. 34 din Convenție.

Pentru a stabili dacă aceasta a fost într-adevăr o victimă, trebuie examinat fondul afirmațiilor sale.

Curtea a considerat că refuzul instanței interne de a-l înscrie pe reclamant ca asociație reprezintă o încălcare a dreptului la asociere de către autorități.

Această încălcare este justificată de dispozițiile art. 11 din Convenție doar dacă este prevăzută de lege, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei ori a drepturilor și a libertăților altora și este necesară într-o societate democratică pentru îndeplinirea acestor scopuri.

În opinia Curții, motivele invocate de autorități de a refuza înscrierea asociației reclamante nu au fost relevante și suficiente. În plus, o astfel de măsură severă precum refuzarea cererii de înscriere, luată chiar înainte de începerea funcționării asociației, apare disproporționată în raport cu scopul urmărit. Prin urmare, încălcarea nu poate fi considerată necesară într-o societate democratică.

Curtea (i) a declarat cererea admisibilă în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 11 din Convenție, (ii) a hotărât că a fost încălcat art. 11 din Convenție și (iii) a hotărât că nu este necesar să se examineze admisibilitatea și fondul celorlalte capete de cerere.

Apariție Septembrie 2011

Buletinul Juridic apare sub coordonarea Adrianei Almășan, avocat colaborator senior.

În noiembrie 2010, STOICA & Asociații a aniversat 15 ani de la constituire. Înființată în noiembrie 1995 prin asocierea a doi dintre cei mai valoroși avocați români, Valeriu Stoica și Cristiana I. Stoica, societatea STOICA & Asociații și-a extins în mod constant aria experienței sale profesionale și a dezvoltat o echipă care în prezent numără 40 avocați cu o pregătire profesională deosebită.

De la înființare și până în prezent, STOICA & Asociații și-a extins în mod constant aria experienței sale profesionale în următoarele domenii:

Societăți comerciale și drept comercial
Drept bancar, financiar și piețe de capital
Drept imobiliar
Reprezentare în litigii
Investiții străine și privatizări
Finanțări de proiect

Proprietate intelectuală și drepturi de autor
Dreptul concurenței
Drept fiscal și financiar
Dreptul muncii
IT, telecomunicații și media
Energie și resurse naturale
Dreptul maritim și al transportului